

SPEJDERNES MAGASIN

40. årgang

nr. 2 . februar 1956

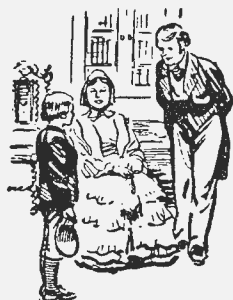
B-P's liv i tekst og tegninger

af

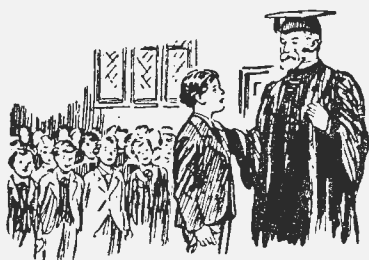
Roy Burnham og Kenneth Brookes.

Reprinted from THE SCOUT

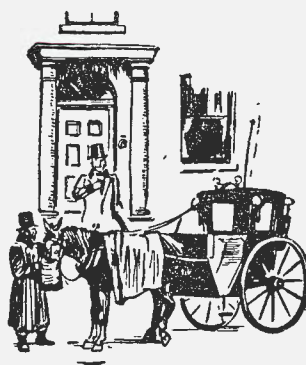
Gennem disse tegninger følger du Baden-Powells liv, fra han blev født i London i 1857, til han døde i Kenya i 1941.

3. Robert gik i skole i London, til han var 11 år. Ved et besøg på skolen fortalte inspektøren engang hans moder om den gode indflydelse, Robert havde på tonen blandt skolens elever.

6. Rektor bad engang Robert om at spille hovedrollen i en skolekomedie. Robert var meget forbauset over, at det netop skulle være ham; men han klarede opgaven under meget stor succes. — På et vist tidspunkt dirigerede han også skolens orkester.

1. Den 22. februar 1857 gik en læge ud af dette hus, som er beliggende i en rolig gade nær Hyde Park i London. Familien Baden-Powell boede der, og deres 12. barn, som senere blev døbt Robert, var lige kommet til verden.

4. Da Robert kun var 3 år gammel, døde hans fader, og moderen stod alene med den store barneflokk. Robert satte sig — opmuntret af sin mor — det mål at få en friplads på en kostskole. Mange måneders slid gik forud, men en dag havde Robert klareret eksamen og blev optaget på den berømte Charterhouse skole i London.

7. I 1872 flyttede Charterhouse skolen til Godalming, Surrey. Her lå en herlig skov lige nær ved skolen. Robert færdedes meget i denne skov, gik på spor efter vildt, fangede kaniner og stegte dem på spid. Samtidig lærte han at skjule sig og lave røgfrít bål, for skoven var jo forbudt område.

(Fortsættes).

2. Robert var som dreng meget interesseret i lokomotiver. Han kunne iagttage dem i timevis og komme med mange, mange spørgsmål om disse maskiner. Han ønskede selv at blive lokomotivfører, så det var ikke for ingen ting, at han var opkaldt efter sin gulfader, Robert Stephenson, opfinderen af lokomotivet.

5. På denne skole havde Robert mange oplevelser. En gang under en forrygende kamp med nogle andre drenge, standsede rektor flokken, som kom stormende med Robert i spidsen. Han gav Robert en nøgle. »Stik gennem denne dør,« sagde han, »så kan I falde dem i ryggen.« Sådan var rektor. Han tog levende del i deres oplevelser.

FORSIDEBILLEDET

er til ære for skovmændene, for hvem der er interessante oplysninger at læse om de primitive kurser i dette nummer.

TF Arthur Sønderlev (»Pløkk«), Leo-troppen har taget billedet.

De primitive kursus har 20 års jubilæum

Lederen af korpsets førertræning, Thorkild Glad, skriver om baggrunden for de primitive kursus' start, hvor nu over 3200 førere har deltaget.

Instruktionspladsen i det fri på Hylkedam. Vil du være blandt dem, der suger visdom til sig her i påsken?

»Spejdersporten er blevet alt for civiliseret . . . det primitive friluftsliv er blevet så civiliseret, at det knap er til at kende igen. Smarte depoter ødelægger for simpel vindings skyld drengenes lejrtilværelse og svækker deres naturlige primitivitet. Før lavede spejderne såvel teltene som rygsækkene og syede nogle tæpper sammen som sovepose, nu ligger man i sejldugshoteller til priser derefter, nu ifører man sig pyjamas ved elektrisk teltlygte og glider ned i fine dunsoveposer med hovedpude og lynlås. Denne udvikling er højst alvorlig, for den ødelægger et af spejdersportens bedste aktiver: drengenes glæde ved det selvgjorte og primitive, — den indfører igen den klasseforskel, som spejderdragten skulle afskaffe.

At være spejder betød engang at kunne tåle en tur fuld af knagende uheld, kulde og modvind uden at fortryde, at man var taget hjemmefra. Mon vi ikke mangler adskilligt af den gamle ånd, der kan smitte vore drenge og gøre dem til glade og dygtige spejdere?»

Således skrev for tyve år siden en af vore grønne kammerater, og vi var nogle stykker i vort korps, der gik med lignende tanker.

Jens Hvass starter primitivt kursus

Det var sådanne overvejelser, der fik Jens Hvass til at starte det første primitive kursus på Store-dam, og I begriber også nu, hvorfor det fik det særprægede navn, som alle nu véd, hvad er.

Vel afskaffede disse kursus ikke dunsoveposerne og teltlygterne, men de satte det primitive, det raske og udholdende i forgrunden, og de virkede efter hensigten.

Jeg har haft det held at være med som aktiv instruktør igennem alle disse 20 år og kan bevidne, at

der år efter år er sat en stadig højere standard m. h. t. udholdenhed og nøjsomhed og godt kammeratskab på disse kursus. Medens spejderne ved de første kursus var næsten uvant med at bære noget på deres ryg og måtte have halm og telte m. m. kørt ud i skoven, klarede senere hold sig med granris og hvad der i øvrigt fandtes i skoven og bar rygsæk og telte under terrænleg og hike.

Arbejdet på de primitive kursus skabte godt kammeratskab og glæde og dygtige spejdere. Det byggede videre på det, som de havde lært derhjemme hos deres tropsfører — der nu også har været på primitivt — og således har ånden fra de primitive kursus præget generation efter generation og har været en vældig hjælp til at løse førerproblemet i vort stærkt voksende korps.

Over 3200 unge førere har gennem disse år været på primitivt, og du vil finde mange af dem i vort korps endnu. — Spørg dem om deres primitive kursus, og du vil hurtigt få dem til at fortælle. — For de fleste var det den helt store spejderoplevelse.

Hvorfors?

»Når du er i en god patrulje med godt sammenhold, godt kammeratskab, gode ture, spændende oplevelser, så ville du ønske, at det kunne være sådan altid. Men så lykkeligt er det ikke. Som tiden går, er det andre spejdere, der råber patruljeråbet, andre hænder, der griber om patruljestanderen og andre ansigter, som lejrbalet kaster sit flakkende skær på.

Men patruljens oplevelser, patruljens traditioner og idealer lever videre i de nye spejders hjerter.

Sådan skriver en gammel fører om patruljelivet. Hvis du er omkring de 17 år, vil du have sandet, at der kom en tid, hvor patruljelivet ikke mere kunne være det for dig, som det var engang.

Du blev skovmand og fik nye og gode oplevelser, men engang imellem, når du så din gamle patrulje, bed det lidt i dig. Bare det kunne blive som dengang.

På det primitive kursus kan det endnu en tid blive som dengang.

Du kan komme ind i en god patrulje, der i 5 hektiske dage driver virkelig spejdersport, hvor du mellem gode kammerater fra hele landet kan leve dit patruljeliv, hvor I nu med større erfaring og bedre overblik kan leve jeres spejderliv og få impulser til at gøre en indsats hjemme i jeres trop.

Dit gamle korps og dine yngre kammerater har brug for dig — meld dig til det primitive kursus i påsken, og du vil få en oplevelse, du aldrig glemmer, og du vil opdage, at du har mange jævnaldrende kammerater i korpset, som du vanskeligt finder magen til uden for vore rækker, fordi I gennem jeres spejdertid har fået så mange ting tilfælles. Vel mødt til de primitive kursus i påsken.

Thorkild Glad.

De sidste 5 år har deltagerantallet på de primitive spejderkursus været over 200. I år er det din tur!

Ved ankomsten. De lange bukser er endnu ikke gemt væk.

SKOV MÆND

Kom selv

Her fortæller 2 deltagere om det primitive kursus på Storedam sidste år.

- ★ Du skal være fyldt 17 år.
- ★ Kursusafgiften er 15 kr.
- ★ Tilmeldelsesblanket fås hos din tropsfører.

PRIMITIVE KURSUS 1955

Jeg var faktisk nået til det stadium, hvor biograf og hjemmeliv trak mere og mere end spejderarbejdet, for så måske tilsidst at trække så meget, så at man uden tvivl en dag ville komme hen til sin tropsfører og sige de for mange førere velkendte ord: »jeg har ikke tid«, men jeg var altså en af dem, »der blev reddet«.

Det blev i alt fald til, at en kammerat og jeg begyndte at tale om, at det kunne egentlig være ganske interessant at komme med på et primitivt kursus.

Der bliver som bekendt afholdt kursus i hver landsdel, og terrænet hvori det foregår er noget af det mest ideelle, man kan tænke sig. Der er ca. 50 deltagere på hvert hold, som så bliver inddelt i to

tropper, og hver af dem igen i 4 patruljer.

Patruljerne får så udleveret patruljestandere og ens lejrpladser, hvor man så rejser de i forvejen udleverede telte, og man bygger sin lejr op ligesom enhver anden.

Og når der er gået et stykke tid og man har gået og kigget hinanden lidt ud, så vil der uden tvivl være en, som man ser op til og respekterer, og når alle er enige om at han vil egne sig som patruljefører, så er det spørgsmål faktisk besvaret. Og når patruljeføreren er kommet til, varer det som regel ikke længe inden patruljen også får et patruljeråb, evt. også en sang.

De første instruktioner begynder om morgenen kl. 8,30, instruktionerne bliver ledet af folk, der har særlig interesse for netop de emner, f. eks. spejderarbejdet her og andre steder, tropslokalet, troppen, hygiejne, roverarbejde o. s. v.

Under foredragene, som på ingen

måde er kedelige, sidder hver deltager med sin notesbog, hvori han skriver det, han nu mener der kan blive ham til nytte. Notesbogen bliver samtidig brugt som dagbog, der bliver gennemgået hver aften.

Ind mellem instruktionen er der terrænøvelser, lege, madlavning og lign., som så gennem notesbogen bliver videreført til troppen derhjemme. Hver aften er der patruljemøde og tropsmøde, hvor man kan få en masse ideer.

I patruljen opstår der hurtigt et kammeratskab, man sent vil glemme, patruljemedlemmerne kommer fra hele landet, f. eks. i min patrulje var der jyder, sjællændere og falstringer, så humøret mangler der ikke noget af. Og den dag, man kommer hjem, er man så sprængfyldt med nye ideer, at det kribler i én efter at få fat.

Så grib chancen, det er en af dem, du aldrig vil fortryde.

God tur.

En Glente.

Hyttevagten ved Gilwell-hydden, Vilhelm Andersen fortæller om det udleverede lejr-materiel

Foto:
Atli Thostrup

Du vil også lære morsomme lege og selv med iver gå op i dem

på PRIMITIVT

For tidligere deltagere er det primitive kursus blandt de store spejderoplevelser.

- ★ Halvdelen af rejseudgifterne godtgøres.
- ★ Du kan frit vælge mellem fire kursus.
- ★ Tilmeldelserne skal være divisionen i hænde senest den 5. marts.

Ved åbningsparaden. Nu er vi ensartede i påklædning — og ser meget pænere ud

Straks efter at jeg — efter i 3 år at have været patruljefører — var blevet skovmand, var jeg så heldig at blive udtaget til deltagelse i primitivt kursus i påsken på Storedam.

Vi var 2 her fra Ålborg, som sammen med en spejder fra Thy tog med båden fra Ålborg til København aftenen før kursuset skulle begynde. Efter nogle besværligheder ankom vi til Gilwellhytten, lige da de øvrige deltagere var opstillet til parade.

Vi blev straks inddelt i 2 troppe (37. og 38. Storedam) hver på 4 patruljer, og vi skiftede tørklæder, rød for 37. og grøn for 38. Hver patrulje fik udleveret meget fint og velholdt udstyr af køkkenredskaber samt 2 4-mands telte, og så gik vi i gang med lejrindretning.

Om eftermiddagen fik vi en grundig orientering om hytten og dens formål, herunder dens store betydning for frihedskampen. Senere var der instruktion af forskel-

lig art med henblik på de kommende dage, og til slut var der hyggestund på pejsen. Det blev sent, inden vi kom i soveposerne, men endda havde vi meget at snakke om, inden søvnen overmandede os.

Langfredag, vores første hele dag i lejren, gik for størstedelen med instruktion, og her stiftede de fleste af os for første gang bekendtskab med Thorkilds inciterende og fremragende måde at lede førerkursus på, også Wilhelms facon at behandle materiellet på havde de fleste af os meget at lære af. Om eftermiddagen holdt læge Kringelbach et interessant og varmt følt foredrag om spejderarbejdet for særstillede spejdere, og om hvorledes de, omend fysisk handicappet på forskellig måde, kan være med til på mange områder at gøre en større indsats og i højere grad indleve sig i B.-P.'s tanker end de raske spejdere kan, fordi de spreder sig over for meget. Dernæst talte Atli om spejderbladene og om sam-

arbejdet mellem trop og forældre-råd, og Fritz Lerche fortalte i et meget psykologisk betonet foredrag om barnet i hjem, skole og trop.

Den første hele dag var således stærkt åndeligt præget, men til gengæld blev næste dag en prøve på legemlig udholdenhed, idet vi straks efter middag startede på den traditionelle hike, efter Thorkilds opskrift. Jeg husker så tydeligt lidt af Thorkilds tale til os, inden vi drog afsted. Han sagde bl. a.: »På jeres færd gennem skove og sumpe vil I finde rester af afblegede knogler af de tidligere kursusedtagere, der ikke kom tilbage. — God tur.«

Så vandrede vi nordpå til Hille-rød og ind i Grib skov. På vejen hertil var vi et par gange i slagsmål med patruljer fra den anden trop. Ved 18-tiden nåede vi til en sø, der

Under instruktionerne føres vi ud i naturen. Her giver skovridderen instruktion i wood-craft.

Fantasten spiller en stor rolle. Denne gæve kriger var med ved optakten til terrænlegen.

SKOV MÆND

Hiken på Storedam
slutter med
Gudstjeneste i
Karlebo kirke.
De første patruljer
er ankommet.

var aftalt som mødested, og her stod det afgørende slag. Troppene tog opstilling på hver side af et vandløb med sumpe på begge sider, og på et signal stormede vi frem, men blev smidt ned i vandet af overmagten. Da vi alle var blevet våde og havde fået mudder i ansigtet, blev øvelsen afblæst, og vi gik tilbage til det sted, hvor oppakningen stod. Lederne fandt en lejrplads, og snart efter begyndte det at syde i gryden med stuvningen.

Søndag morgen stod vi tidligt op, for vi havde en lang tur for os. Vi skulle til påske-højmesse i Karlebo kirke kl. 10. Vi havde et hårdt tempo på fra starten, så vi nåede kirken lige kl. 10. Det var den lokale præst, der prædikede over dagens tekst. — Da frokosten ventede, gik det i ilmarch til Gilwell-hytten, og hvilken frokost — umuligt at hele arrangementet kunne afvikles for 15 kr. pr. deltager — der var forloren hare og det store kolde bord, med alt hvad hjertet kunne begære.

Mandagen stod i afrejsens tegn. Materiellet skulle afleveres, som det var modtaget, og lejrpladserne ryddes for papir o. lign. Kl. 14,00 trådte vi an til den sidste parade,

hvor Thorkild takkede for det gode kammeratskab, der havde hersket under hele kursusset. Så tog vi afsked med tropsførereren, råbte vort råb og skiftede tørklæder.

Derefter drog hver til sit, en herlig oplevelse rigere og med inspiration og begejstring for den gamle og evigt unge spejderbevægelse.

Jørgen Scheving.

Fejsen i Akelastuen på Hylkedam. Herom vil den ene af troppene samles. Er du med?

På „PRIMITIVT“

I forgrunden et lille bål med en chiploquorgan og billy can. I baggrunden høje, tavse græner, mellem hvilke skimtes en tilsneet bivuak. Sneen drysser, Hans pusler med granunderlag og soveposer ved bivuaken, Svend med jægerstuvning og bøf på mulquagan ved bålet.

Hans: Nu er den i orden her, hvad har du lavet?

Svend: Mulqaganbøf og jægerstuvning her. Kom bare frit frem. Begge slår sig ned ved bålet.

Hans: Har du hørt om det »primitive« i påsken?

Svend: Jeg har næsten ikke hørt andet. Vores hæderkronede TA Knud har jo næsten ikke talt om andet, siden han kom fra Hylkedam sidste påske.

Hans: Tror du, det kan svare til forhåndsreklamen?

Svend: Jeg ved det ikke. Du møder jo næsten alle de store kanoner, der skriver i Spejdernes Magazin og får se, hvordan de er i praksis. Knud siger, de er mægtige, og at der er et vældig godt patruljesammenhold.

Hans: Ja, det kunne nu være sjovt at komme i en rigtig god patrulje igen. Sådan en, der består af bare guttermænd på 17—18 år.

Svend: Ja, sådan nogle som os, mener du. Men kan de lære os mere. Nu har vi jo alle prøverne. Har du forresten skrevet om »mål og midler«?

Hans: Nej, jeg kan ikke rigtig få det skrevet, selv om jeg tror, jeg har begrebet det — ja, måske netop derfor. Sådan noget skriver man kun til sine nærmeste.

Svend: Ja, men nu er det jo kun tropsførereren, der skal læse det, mens hikerapporten går til DC. Og Peter generer du dig vel ikke for?

Hans: Nej, Peter er god nok. Han

Der er 4 kursus:

Storedam er beliggende i TOK-KEKØB HEGN ved Lillerød i Nordsjælland. Her har der været afholdt primitive kursus siden 1936, og det er således korpsets ældste førertræningscenter. Her fejrer de primitive kursus deres 20 års jubilæum.

Bromme ligger 6 km nord for Sorø på Bøgeholm ved den sydlige ende af Lillesø. Hytten er opført af Asser Riigs trop i 1947.

Hylkedam ved Gelsted station på Vestfyn er korpsets største ejendom, 40 tønnder land gyvelbevoksede bakker, granplantager og lyngarealer. Hytten er bygget i 1947. Der har været afholdt flere landskovmandsturneringer her, måske

har nogle af dine førere været med her og kan fortælle om stedet.

Ryekol ved Gl. Rye, lige nord for Mossø, er korpsets nyeste førercenter. Hytten blev indviet i 1953 og var sidste år skuepladsen for landskovmandsturneringen. 20 tønnder land høje lyngbakker med vid udsigt over Mossø er med til at skabe korpsets mest særprægede lejrplads.

snakker forresten også om at få os på primitivt. Men han har da ellers tropsassistenter nok.

Svend: Ja, men nu skal vi jo til at se samfundsmæssigt på tingene. Der kan jo være tale om at blive TA i en anden trop.

Hans: Ja, 2. Fjordby har følt sig for hos mig, og jeg har egentlig nok lyst, men svigter vi så ikke Peter?

Svend: Nej, jeg tror snarere, han vil være lidt halvstolt af os, hvis vi kan bruges et andet sted. Men så skal vi nu nok tage på primitivt i påsken.

Hans: Ja, så tror jeg heller ikke, at selv jeg kan nok. Og jeg kunne godt tænke mig at se ham »Gamle Ravn« og Mogens og Torben og Skotte m. fl. in natura.

Svend: Ja, de skal jo være meget monumentale. Men får vi råd til turen?

Hans: Knud siger, det koster 15 kr. + halvdelen af rejseudgifterne, resten dækker korpset, og troppen vil antagelig betale vores andel.

Svend: Ja, vil de det, er der jo ingen tvivl. Opfylder vi ellers betingelserne?

Hans: Vi skal være fyldt 17 år senest skærtorsdag den 29. marts og have fri alle påskedagene.

Svend: Av, jeg skal vistnok arbejde lørdag. Den er ikke så god.

Hans: Prøv at få denne her flinke direktør, vi har i tropsrådet, til at lægge et godt ord ind for dig hos din mester. Han kan bedre forklare ham, at det ikke er det rene pjank, men føreruddannelse til gavn for ungdomsarbejdet og alt det der.

Svend: Nå, jeg kan jo også prøve selv. Det går nu nok, hvis jeg får forklaret ham det rigtigt.

Hans: Det er et ord. Vi melder os. Hvis det bare er halvt så godt, som Knud fortæller, så bliver det det helt store. Men skal vi nu til Storedam, Hylkedam, Ryekol eller Bromme? Det er svært at vælge.

Svend: Jeg vil gerne så langt væk som muligt. Når vi får godtgjort halvdelen af rejsen — måske mere — var det rart at se nogle nye egne.

Hans: Ja, det er jeg med på, hvis bare vi kan få lidt tidligt onsdag eftermiddag.

Begge henfalder i tanker og stirrer grublende ind i det hendøende bål.

Knud (ind fra højre, sætter sig hos dem): Evening, boys.

Svend: Dags, Knud, er du og Peter i bivuak her i Lollekrogen?

Knud: Næ, vi ligger ovre i Stor-skoven og går nu hver for sig for at finde jer i ødemarken. Hvad grubler I over?

Hans: »Det primitive«. Vi er ved at blive ofre for din propagnda. Vi har besluttet os, hvis I vil have os afsted.

Knud: Vel vil vi det. Den er fin med jer, I lykkelige asener. Bare det var mig, men man får kun chancen een gang.

Sven: Hvad er det, der er så mægtigt ved de kursus?

Knud: Jeg ved det ikke. Godt kammeratskab, knippel patrulje-

arbejde, instruktioner, lege, woodcraftture, terrænleg og hike, ture over tågerygende marker, hyggelige lejrbål — sommetider ved pejsen — hyggelig kirkegang, mægtig påskefrokost. Man får brug for alt, hvad man har lært, og man lærer en masse gammelt på en ny måde. Det var afgjort min største spejderoplevelse, selv vore sommerlejre kan ikke være med.

Hans: Ja, det hjalp også meget på dig — det kursus.

Knud: Ja, og det kunne jo også være, det kunne hjælpe på jer. Held og lykke med det og god, rolig nat. (Ud til højre).

h. 1.

bliver sendt ud med den skarpslebne økse

Jeg sagde skarpslebne økse, og her er vi allerede ved et vigtigt punkt. Hold øksen skarp som en ragekniv og brug hertil enten en almindelig slibesten eller en hvæsesten, som gnides i små, cirkelrunde bevægelser indefra og ud mod æggen. For du ved jo da, at man taler om: *Skaft, hoved, øje, nakke* og *æg*, og så kan du nok selv finde ud af, hvad der er hvad. Det regner jeg i alle fald med.

Instruktivt for spejdere og skovmænd

at den er skæftet solidt. Se derfor godt efter om hovedet skulle kunne rokkes. Kan det det, så er den gal. Jeg skal give dig en fidus til at rette dette i en snæver vending. Læg øksen kort tid i vand, så udvider træet i skaftet sig og fylder øksens øje ud. Men vigtigere er det at kilerne er solide, og bedst virker

Jeg svinger min skarpslebne økse!

På opfordring skriver JENS HVASS oppe fra Hjortesædet i Rold skov om ØKSEN og dens brug.

Tegninger: Gotfred Mortensen.

En økse er et fornemt stykke værktøj. I gamle dage blev den benyttet som krigsvåben til at flække fjendens pandeskal med. Nu om dage tjener den som en uundværlig følgesvend for skovarbejderen, og til en vis grad også for tømreren — og så hører øksen med i spejderpatruljens og troppens lejrudstyr.

Enhver god patrulje bør råde over mindst 2 patruljeøkser, og troppen skal have i alle fald een stor fældeøkse og helst også en noget mindre — begge af Ohio-typen, som nu næsten udelukkende bruges af de professionelle skovarbejdere.

Øksen skal være din gode ven, men glem aldrig, at den er et farligt redskab, hvis den ikke benyttes forsigtig og sagkyndigt. Både du og dine kammerater kan blive sårede, hvis du er en klodrian med øksen, så vær forsigtig, og det er man, når man er fortrolig med sin økse.

Som gammel øksesvinger vil jeg give dig nogle vink om kunsten at bruge en økse rigtigt — og læs derfor nedenstående omhyggeligt igennem, og husk indholdet, når solen begynder at varme og din patrulje igen trænger til at rejse telt ved den stille sø ved skoven, for så kan det være det bliver dig, der

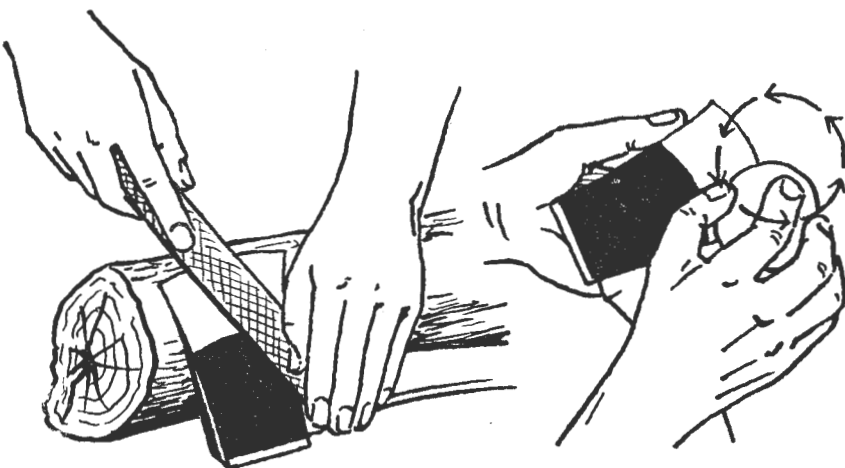
Men ser du, øksen skal først og fremmest være skarp for at kunne arbejde tilfredsstillende i træet, men det må også huskes, at den kan være farlig når den er »døv«. Og hvis din trop eller division skulle finde på en gang uventet at lave en **økseparade**, hvad de burde med mellemrum, så er du sikker på at score points, for nu ved jeg, at din økse kan tåle dagens sol og en dommers ransagende blik.

En anden vigtig ting er, at øksens hoved sidder godt fast på skaftet,

de, når de er skråtstillede. En ekstra kile kan hjælpe godt. At bruge søm som kiler kan kun betragtes som en nødforanstaltning — men bruges kan de.

GODE HUSKEREGLER

Lad aldrig en økse ligge og flyde på jorden. Enten er den i brug, eller også sidder den enten »låset« i et stykke træ (hugget ind i et stykke brænde) eller en træstub, eller lukket inde i et læderhylster.

Hold altid øksen skarp!

Bær øksen forsigtigt. Enten i futteralet eller på skulderen med æggen udad, eller ved siden med hånden under »hovedet« og æggen visende fremad. Når du giver øksen til en kammerat, rækker du ham skaftet og holder selv i »hovedet«.

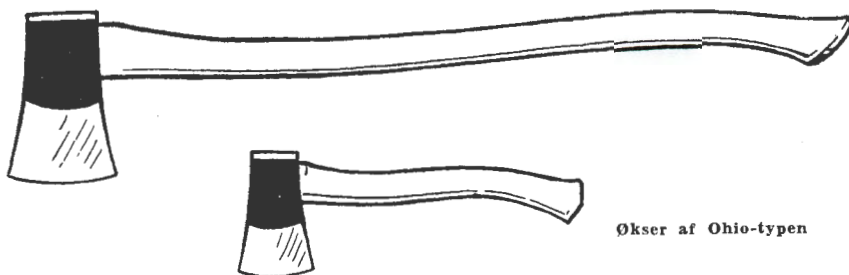
ØKSENS BRUG

Nu kommer vi til brugen af øksen, og den kan enten bruges til kløvning af brænde, afkortning af tømmer eller træfældning.

1) **Brændekløvning:** Sørg for at have et fast underlag, når du skal kløve brænde, helst en primitiv huggeblok af træ. Du kan også stille brændet på jorden og kløve det med held, men du kan lige så godt risikere at øksen, når den er kommet igennem træet, ryger i en sten, og det er jo ikke så heldigt. Mindre træstykker klares lettest ved at stilles på højkant, og husk: »Eg fra rod og bøg fra top.« Større træstykker flækkes lettest, når de ligger på langs på jorden. Er de særlig lange, må en kile tages til hjælp.

Ved kvashugning gælder det om at holde kvaset (smågrenene) tæt ind til et træunderlag (et større stykke brænde eller en huggeblok) og kun ramme kvaset med øksen, hvor det berører underlaget. Hug skråt på grenenes længderetning og pas på ikke at få »flyvende kviste« i øjnene.

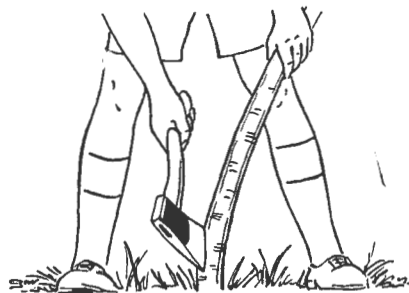
2) **Afkortning af tømmer:** Stil dig på jorden foran stammen og hug skiftevis fra venstre og højre helt ind til stammens centrum. Den huggede »kerv«'s bredde skal svare nogenlunde til træets diameter på afkortningsstedet og smalne jævnt til indtil centrum. Vend stammen

Økser af Ohio-typen

om og hug på samme måde fra den anden side, til du er igennem.

3) **Træfældning.** Begynd med ganske små træer, men få først af alt tilladelse på rette sted. De små træer på 2 til 10 centimeters diameter bøjer du, så fibrene spændes

og giver den så et hug på skrå af længderetningen. Du vil forbløffes over, hvor let det går. Ved fældning af større træer gælder det først om at rydde alt bort, der kan tage fat i øksen, når den svinges rundt, grene på dit træ og på nabotræerne, kvas o. l. på skovbunden. Bestem den retning i hvilken du vil have træet til at falde, og skel i denne forbindelse til den side, hvor kronen er tungest. Hug dernæst et for-

hug på den side af stammen, der kommer til at ligge nederst. Forhugget skal anbringes så langt nede på stammen som muligt og skal være vandret forneden og skråt

foroven og hugges ind til stammens centrum. Så hugges der på samme måde fra den modsatte side, men 5—10 cm højere oppe på træet, og bliv ved med det til du kan skubbe træet i faldretningen. Der skal ikke meget til, førend din »kæmpe« svajer og falder, men inden det sker har du højt og tydeligt varskoet folk i nærheden ved at råbe: »Ohej, nu falder den!«

Det er en god sport at kunne bruge en økse rigtigt, men øksen kan i en ukyndig hånd gøre ulykker. Vis derfor den største forsigtighed ved brug af økser, gå gradvis frem og under kyndig vejledning, og hold altid inde med hugningen når du mærker træthed.

Og så ønsker jeg dig en god lejr med mange velrettede øksehug.

Jens Hvass.

Vi minder om de gældende bestemmelser, hvorefter alle spejdere, der ikke har bestået 2. klasses prøven, kun må benytte økse under særligt tilsyn af patruljeføreren eller af en 2. klasses spejder, han har overdraget hvervet.

Red.

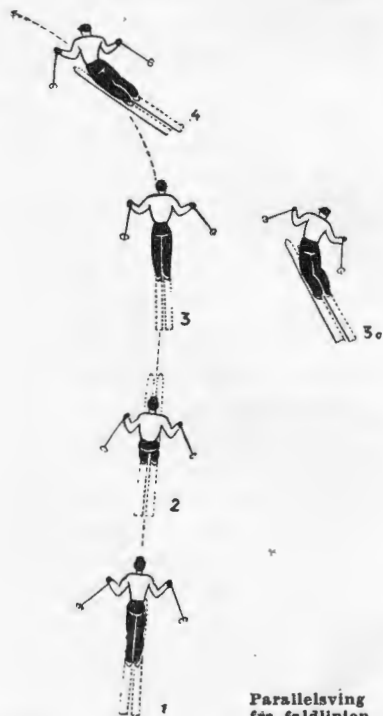
INSTRUKTIVT FOR ULVE, SPEJDERE OG SKOVMÆND

SKRIDNING I BUE

Det var dertil vi nåede i forrige nummer af Spejdernes Magasin. Og nu står vi i virkeligheden som Herkules ved en skillevej.

For hvis man videreudvikler dette »billige« parallelsving, som vi lige var nået til fra skråfart og op i bakken til efterhånden at blive stejlere i afsættet, indtil man ikke mere starter fra skråfart, men i »faldlinien«, altså starter i den lige nedfart og prøver at gennemføre parallelsvinget ved at skride ud til højre eller venstre, så kan man måske driste sig til at lade »pendulet svinge over« ved at starte i skråfart til den ene side og skride gennem faldlinien og slutte svinget af i skråfart til den modsatte side.

Så er målet nået: det »dyre« parallelsving; det fulde parallelkristiania. Vi har fra skillevejen skudt en genvej til parallelsvingene. Men det kræver en hård, nærmest

Parallelsving
fra faldlinien

iset bakke, helst med nogle få cm's styresne ovenpå, for man kan ikke skride i dyb og blød sne.

Imidlertid er meningen med at lære sig at løbe på ski jo den, at kunne klare sig i et hvilket som helst terræn og i al slags føre, så derfor fortsætter jeg med mit træningsprogram: de langsomme sving inden de hurtige sving kan beskrives, for det er de langsomme sving man har brug for i de allerfleste tilfælde ved færden i terrænet uden for de specielle træningsbakker.

Trampesving

er den enkleste måde at skifte retning på. Man løfter bare skiene en for en over til den ny retning — og det var den eneste måde at svinge på i gamle dage, da man kun kendte til lange og smalle ski. Man åbner vinklen mellem skiene med skispidserne, og det kræver bagvægt at kunne dreje sig omkring skihælene.

Begynd med at trampevende på stedet, f. eks. til venstre ved at løfte venstre ski ud i en smal vinkel. Sæt højre ski hen parallelt med venstre. Gentag det hele cirklen rundt, således at skihælene forbliver i centrum, medens skispidserne efterhånden flyttes hele periferien rundt.

Prøv de samme bevægelser i en langsom nedfart snart til venstre, snart til højre. Men det er en kedelig måde at svinge på. Så er plovsving mere stabilt med begge ben på jorden (begge ski på sneen) hele tiden.

Plovsving

er en sneplov, der slingrer sig nedad, når den ene og den anden ski belastes mere eller mindre end den anden.

Skræv ud i sneplov på toppen af bakken og øv på stedet at fordele vægten snart hen over den ene ski, snart hen over den anden, inden der startes nedover.

Så længe begge ski er ens belastede, kører sneploven lige nedad i faldlinien. Men hvis man prøver på at lirke hoften og dermed det meste af kropsvægten hen over den ene og den anden ski ved skiftevis at bøje endnu mere ned i knæene under sig og dreje kroppen tilsvarende mod skispidserne, så vil sneploven begynde at slingre sig nedover i bløde buer. Man vil hurtigt opdage, at der kun skal en ganske

S K I

SKILØB

lille uens belastning af skiene for at skifte retning.

Sving f. eks. til venstre. Det sige, at højre ski skal tynge mere end venstre. Det opnås ved at bøj højre knæ mere frem mod skispidsen uden at strække det venstre ben. Man kan forstærke vægten over højre ski ved at knække lænden over i hoften og læne sig væk fra bakken — endelig ikke forover, men ud over afgrunden, som om man hælde vand ud af øret. Overkræften skal hele tiden have front mod skispidsene. Til at begynde med er man bange for at læne sig væk fra bakken, men det er netop hensigten, at man ikke skal kæle på bakken, men tværtimod forstærke vægten over dalskien.

Under alt dette bliver højre ski den største belastede ski tungere og gælder plant mod sneen i en nyde af cirkelbue med ens egen skrævhastighed som radius og med centrum i venstre skis binding. Lad bare højre ski rutche i cirkelbuen, indtil det

lille uens belastning af skiene til for at skifte retning.

Sving f. eks. til venstre. Det vil sige, at højre ski skal tynde mere end venstre. Det opnås ved at bøje højre knæ mere frem mod skispidsene uden at strække det venstre ben. Man kan forstærke vægten over højre ski ved at knække lidt over i hoften og læne sig væk fra bakken — endelig ikke forover, men ud over afgrunden, som om man vil hælde vand ud af øret. Overkroppen skal hele tiden have front mod skispidsene. Til at begynde med er man bange for at læne sig væk fra bakken, men det er netop hensigten, at man ikke skal kæle for bakken, men tværtimod forstærke vægten over dalskien.

Under alt dette bliver højre nederste belastede ski tungere og glider plant mod sneen i en nydelig cirkelbue med ens egen skræven som radius og med centrum i venstre skis binding. Lad bare højre ski rutche i cirkelbuen, indtil den

THORKEL VØGG

afslutter sine artikler ved at
fortælle om
sving og kristianier

standser op af sig selv på tværs af bakken.

Så skal svinget til højre forberedes ved at svinge overkroppen hen over venstre ski, den blivende dalski. Bøj venstre knæ mere end højre, knæk over i hoften til venstre og hæld vand ud af øret, hvorefter svinget til højre tager fart i en ny cirkelbue.

Vinklen mellem skiene skal være konstant. Den skal låses fast i tankerne — og i benene. Det hele er bare at vippe overkroppen sidelæns i et plan på tværs af retningen ned ad og bøje det ene knæ mere end det andet tilsvarende.

Plovkristianiasving

er bare en hel masse plovsving, mellem hvilke man samler sine ski til at være parallele i skråfarterne mellem hvert plovsving — og en naturlig overgang til det mere strenge og regelbundne stemsving.

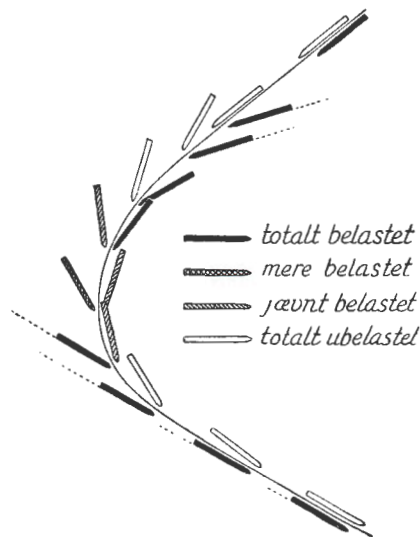
Start i skråfart og bliv der en 3—4 meter. Bred derefter begge skihæle samtidigt ud i en vifte til sneplov. Lav derefter et ganske almindeligt plovsving med knæk i hoften og »vand ud af øret« og mere bøjet det ene knæ end det andet. Og når det er overstået og næsten gået i stå, så samler man skiene til parallele i en ny skråfart over en 3—4 meter inden næste plovsving foretages. Det er en hæderlig måde at komme langsomt ned ad en bakke på.

Stemsving med modstem

er en kombination og er samlet af hele 5 øvelser, som vi allerede kender, nemlig 1) skråfart, 2) halv sneplov med belastet modstem nedad, 3) hel sneplov i ubelastet udstem opad, 4) vægtoverføring til den blivende dalski (yderste ski i svinget), altså plovsving, og endelig 5) samling til parallele ski i skråfart, nemlig den skråfart, som til lige er punkt 1 i det påfølgende stemsving til modsat side.

Det kan siges kortere, nemlig: Skråfart-stem, ned-stem, opdrej-parallele ski.

Et stemsving f. eks. til venstre starter i skråfart til højre en 3—4 meter. Stem så ned på en belastet venstre ski og drej kroppen lidt til højre, mens højre ski forbliver kantet ind mod bakken og fortsætter det rette spor. Så åbnes den halve sneplov til hel sneplov ved at stemme højre ski ud og op i bakken, men stadig ubelastet, så længe selve svinget endnu ikke er begyndt. Det begynder først, når vægten trædes over på den blivende dalski, højre yderste ski i det påtænkte sving,

hvorved man befinder sig i et ganske almindelig plovsving, og når det er gennemført, samles skiene til parallel ved at føre den venstre, nu ganske ubelastede indre ski i svinget til parallelt med højre ski og lidt foran denne, fordi venstre ski nu er øverst ubelastet.

Den sidste manøvre med at samle skiene til parallel i ny skråfart lyder så let, men volder ofte vanskeligheder, fordi man ikke aflaster den øvre ski tilstrækkeligt og kanter den indad i stedet for at holde den plant mod sneen, indtil den ny skråfart er etableret på kantede ski.

I plovkristianiasvinget blev ploven åbnet og lukket af begge ski samtidigt. I stemsvinget åbnes ploven i to omgange, først halvt nedad, dernæst helt opad, og lukkes igen kun med den indre ski i svinget.

Dette stemsving med modstem nedad virker bremsende og har den ulempe, at man begynder og slutter svinget med at vende ryggen til af-

grunden, fordi overkroppen »henter« det påtænkte sving oppe i bakken og afleverer det igen op i bakken. Kroppens udsving er større end skienes.

Jeg foretrækker derfor

Stemsving uden modstem

fordi man under dette hele tiden vender mere front mod afgrunden end skiene peger. Det er så rart at kunne udse sig i forvejen, hvor man vil placere sit næste sving, og det kan man netop, fordi kroppens udsving i dette stemsving uden modstem hele tiden er mindre end skienes. Skiene svinger fra den ene skråfart til den anden, medens kroppen hele tiden vender mere front nedad end skiene peger.

Det består kun af fire dele, nemlig 1) skråfart, 2) halv sneplov ubelastet opad, 3) væftoverføring til bjergskien og endelig 4) samling til parallel ski.

Der startes i skråfart, f. eks. til højre på en belastet venstre ski, der er lidt bagefter den højre, førende ubelastede ski, begge kantede ind mod bakken ved hjælp af knæene, der er limet sammen og presset til højre.

Højre ski føres derpå ud og op i et ubelastet udstem og skraber ganske let hen over sneen, så længe denne halve sneplov står på, mens venstre ski bærer hele byrden og uanfægtet opretholder skråfartens rette spor, så længe selve svinget endnu ikke er begyndt. Det sker først, når vægten trædes over på den højre øverste ydre ski, som samtidig skubbes endnu mere ud til siden for at åbne den halve sneplov til hel. Så står man midt i det gammelkendte plovsving, der fuldføres og afsluttes med at føre den indre ski i svinget hen til parallelt med højre og lidt foran denne.

Det var de langsomme sving. Og det var de sidelæns bevægelser, der haledes svinget rundt (knæk i hoften — vand ud af øret). I de hurtige sving går det ikke an at læne sig væk fra bakken i sidelæns bevægelser og ud over afgrunden, for så falder man.

Kroppens bevægelser i de hurtige sving foregår i et lodret plan, idet ethvert af de hurtige sving bør begynde og slutte i sammenkrøbet fremvægt før og efter en aflastning i næsten strakt, høj fremvægt, når man passerer faldlinien. De er de

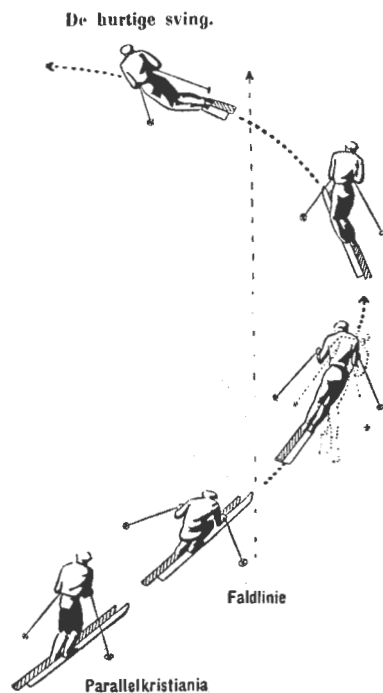
lodrette bevægelser, som karakteriserer de hurtige sving.

De langsomme sving ender på **sving**: trampesving, plovsving, plovkristianiasving, stemsving. De hurtige sving ender på **kristiania**: stemkristiania, parallelkristiania, tempokristiania, stup- eller hopkristiania.

Stemkristiania

og øvrige kristianiasving udføres med »høj tænding«, d. v. s. at vægtoverføringen til den ydre ski i svinget og en *samtidig* lukning af den halve sneplov skal være tilendebragt inden faldlinien passerer.

Et sving til venstre starter i skråfart til højre i normal fremvægt på opadkantede ski, venstre bagest og belastet, højre forrest og ubelastet, overkroppen vendt mod afgrunden. Den moderate halve sneplov åbnes opad med en ikkekantede ski, mens venstre ski uanfægtet fortsætter i sit rette spor belastet på inderkanten, *samtidig med* at man kryber sammen i dyb fremvægt, stadig med mere front nedad end skiene peger fremad. Nu er svinget forberedt, men endnu ikke påbegyndt. Det sker først, når vægten trædes over på højre ski, *samtidig med* at man retter sig op

fremad i næsten strakt, høj fremvægt, hvorved skihælene aflastes så meget, at den moderate halve sneplov kan lukkes uden besvær af en nu planført venstre ski. Hvorefter man igen synker ned i en dyb sammenkrøbet fremvægt, så at svinget kan fortsætte i en skridning på begge nu samlede og planførte ski, indtil de kantes igen, når den nye skråfart er nået, så at næste stemkristiania, dennegang til højre, kan forberedes ved ubelastet udstem opad med venstre ski.

Sådan udføres praktisk talt alle kristianiasvingene, og jo mindre man stemmer ud i den halve sneplov, des finere navne får det, f. eks.

Parallelkristiania

som i sin enkleste form er det allerede omtalte »billige« parallelsving med skridning fra skråfart i en bue op i bakken til samme side. Sværere bliver det at svinge med parallelle ski fra den ene skråfart til den anden i det såkaldte komplette parallelkristiania.

I en skråfart til højre danner kroppen en hul (konkav) bue til venstre, når de lime knæ er presset til højre ind mod bakken for at kante skiene. Retter man sig op i faldlinien på plane skridende ski, danner kroppen en ret linie, der hælder forover i fremvægt, som gennemgangsled til kroppens nye konkave bue til højre, når de lime knæ presses til venstre på kantede ski, der standser skridningen og etablerer ny skråfart til venstre.

Tempokristiania

lyder så flot, men er bare en fortsat serie af ikke helt gennemførte parallelkristianiaer i meget stærk fart. Formålet med dette sving er ikke at ændre retning, men at bremse lidt på farten i bakker, der er for stejle til at man bør tage dem i en lige nedfart (Schuss). Derfor skrider man med vilje lidt ud til den ene og den anden side i små hurtige og ikke helt gennemførte parallelkristianiaer.

Man skal forestille sig at være en marionetdukke, der hænger i en usynlig elastik, der tillader ens underkrop at skride ud på skihælene skiftevis til højre og venstre. Det ser ud, som om man slår smut med hoften — eller som om man hver gang ville sætte sig et sekund på en stol, der ikke er der.

Stup- eller hopkristiania

er et af de mange navne, som det kære barn kristianiasvinget har. De dækker bare over små variationer af det samme sving. Stupkristiania er den dygtige udførelse af hurtigt på hinanden følgende parallelsving gennem tætstående porte i slalom, de såkaldte vertikaler.

Fremvægten er her så udpræget og aflastningen så kraftig, at skihælene slipper sneen, medens den del af skispidserne, der svajer opad, vipper ned på sneen — man står på tæerne. Man springer faktisk rundt i svingene, fordi der simpelthen hverken er plads eller tid til at skride ret meget ud til siderne, når det gælder konkurrence.

STOPPESVING

Styrkristiania eller saxkristiania

ødelægger ganske mine gyldne regler om belastning og fremvægt, fordi det er det ældste af alle sving og stammer fra den tid, da man brugte lange og smalle ski, som kun manøvreres ved at løfte dem fri af sneen.

Det er egentlig blot en videreudvikling af trampesvinget, som også stammer fra gammel tid. Det gør

Telemarksvinget

også, men er dog ikke i så direkte modstrid med mine gyldne regler som styrkristiania. Det anvendes stadig, mest ved opbremsning efter et skihop, og er egentlig — ligesom skihop — mere akrobatik på ski end skiløb, fordi det kræver en meget stor balancekunst.

Sagt meget kort: Svinget starter fra den lige nedfart ved at vinkelstille og kante den forreste ski, så at den drejer sig ind foran den bageste skispids samtidig med, at man læner sig en lille smule ind i svinget.

Sagt mere udførligt: Fremfaldet nedad på den mest belastede forreste ski skal være så langt fremme, at bageste skispids er på højde med forreste ski's binding og gerne må røre ved den. Denne bageste ski vil derved blive skubbet med rundt i svinget, hvis den er ubelastet og nærmest slæber efter. Det er sneens pres på den vinkelstillede forreste ski, der trykker den rundt i svinget.

Overkroppen holdes hele tiden oprejst. Den gammelkendte linie fra støvlenæse gennem knæ til egen næse gælder ikke i telemarkssvinget, fordi overkroppen holdes lodret fra hoften og opefter — eller måske læner sig lidt ind i svinget — men ellers bevæger sig op og ned som en stempelstang mellem hvert knæfald. Arme og stave kan strækkes ud til siderne som balancestænger.

Ikke et ord om skihop.

Lad være med det. Vi har ikke det rigtige terræn til det herhjemme og sjældent sne nok. De små hop, som drenge bygger hvor som helst, er alt for flade. Nedslagsbakken er aldrig stejl nok, og det er pinende galt og ikke ufarligt at lan-

(Læs videre side 39)

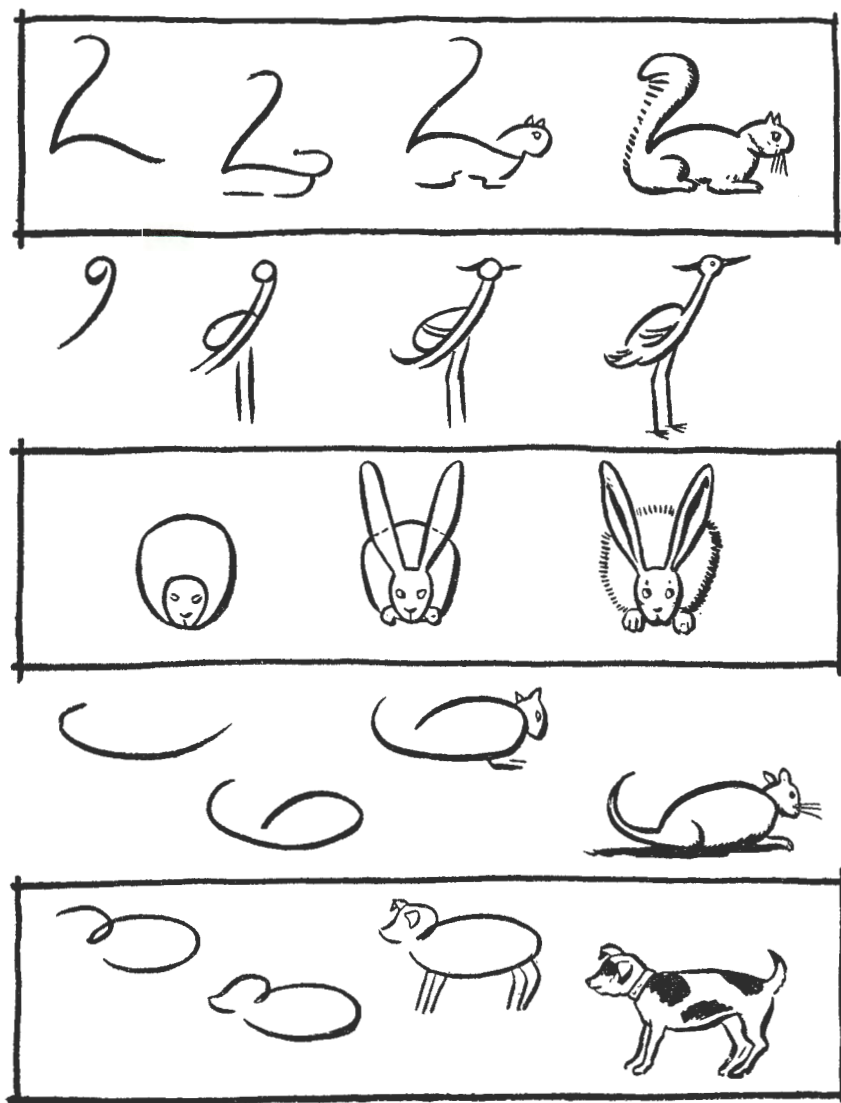

Alle tolv

Tha, BF Preben Bertelsen,
2. Sønderborg flok.
Bambi, BF Niels Bentzen,
13. Aarhus, Tectona flok.
Hathi, BF Walther Ratzau og
Rikki, BF Torben Leth, begge
2. Frederiksberg flok.
Lau Holm-Hansen,
5. By, Skovulvene flok.
Tawi, BF Ole Trebbien,
1. Bellahøj flok.

Vi tegner nogle nye tegninger

TEGNING

Vi vil endnu en gang gerne vise dig, at det slet ikke er svært at tegne. Det kan gøres ved hjælp af ganske få streger til at begynde med, og derefter kan der pyntes på tegningen med enkeltheder.

Prøv selv. Få fat i papir og blyant, og prøv så de tegninger, der er her ved siden af, og efter et par forsøg vil jeg garantere, at du er i stand til at kunne tegne dem. Så gælder det blot om at finde nogle nye motiver, finde andre dyr, som du kan tegne efter samme fremgangsmåde.

Du vil sikkert hurtigt opdage, at det er slet ikke så svært, som man skulle tro. Det kan være, at du får lavet nogle rigtig fine tegninger, og så må du gerne trække dem op med blæk eller tusch og derefter sende dem ind til redaktionen af Spejdernes Magasin. Det er da muligt, at vi kan bringe dem her på ulvesiderne.

Gråbror.

30 KM VANDRING

Flere flokke har sendt redaktionen referat af 30 km vandring, men vi kan naturligvis ikke bringe dem allesammen, vi har derfor måttet trække lod, og det blev Ringsted-flokkene, der blev de heldige. De øvrige flokke må trøste sig med at blive nævnt, det var:

1. Rønne flok, 2. Rønne flok,
1. Gelsted flok, Musketerflokkene,
Vejle, Emdrup flok og Møns flok.

Søndag den 27. november var 1., 2. og 3. Valdemar Sejrs flokke på 30 km vandring. Ialt 28 ulve.

Vi startede fra huset kl. 8,30.

Fortsat fortælling af PETER TINI. Tegninger: THORA LUND

Knold ude for en spændende oplevelse

(afsluttes).

Han så en ganske lille fyr, der søgte at nå nogle koks, der lå oppe på en godsvogns lad, men han var for lille. Knold fik medlidenhed med ham, gik hen og stillede sig op ad vognen og lod den lille fyr stille sig op på hans skuldre. Herfra tog den lille fyr et ordentligt tag i koksene, således at der væltede en hel masse ned på gaden. Men nu kom der et par betjente hen til drengene, hvoraf de greb et par i kraven, deriblandt Knold. Efter at have givet de små koks-samlere en alvorlig straffetale fik de alle lov at gå.

Knold gik slukøret videre. Det dæmrede i ham, at det var galt, det han havde gjort. Det havde været smukkere, dersom han af sine spar-somme lommepenge havde købt en spand koks og foræret til den lille

kokssamler. På den måde, han havde gjort det, skulle man ikke vise ædelt riddersind. Det var jo tyveri at tage fra godsvognen og ikke nøjes med, hvad der var faldet ned på gaden.

Da Knold nu gik forbi de mange ministeriebygninger på Slotsholmen, fik han øje på en åben jernlem i stenbroen, herfra førte en

jernstige ned i dybet. Knold, som stadig søgte en anledning til at vise mod, steg ned af stigen, den førte ned til en kvælende varm underjordisk gang, der førte ministeriernes varmeledninger rundt til de mange bygninger. Knold vandrede ad den trange, kun svagt oplyste gang. Det var ikke nogen behagelig vandring. Ofte lød sære rungende lyde gennem de mange rørledninger, som fik Knold til at skælve. Han blev klar over, at så modig som Ingemanns væbnere i »Valdemar Sejrs«, der intet skyede, var han nu ikke.

Han drejede ad en underjordisk gang, hvor der ingen varmeledninger gik. Her kunne man da trække vejret, til gengæld blev her koldt og klamt og mørkt. Efter et stykke tid kom han til en udvidet plads, hvorfra der meget højt oppe kom nogle stråler dagslys. Knold bemærkede på de fugtige mure flere latinske indskrifter og fine adelsnavne, han befandt sig åbenbart i et lønkammer fra middelalderen. Knold gik videre ad den mørke, kolde gang. Da hørte han tunge skridt. »Trap, trap«, lød det.

En sort skikkelse nærmede sig trækkende vejret tungt og pustende. Knold bemærkede, at hans ansigt var gustent og fortrukket, men heldigvis blev Knold ikke opdaget,

Derfra gik vi ad Næstvedvejen, og da vi havde gået 12 km, var vi i Glumsø. De, som var trætte, kunne så tage toget hjem herfra, men det var der ingen, der var.

Så gik vi videre mod Sorø. Da vi havde gået et par km, holdt vi hvil en times tid, mens vi spiste vores mad og legede lidt.

Vi fortsatte så og holdt ikke hvil, før vi sad i toget, som vi skulle køre med fra Sorø til Ringsted. Vi havde en dejlig tur, og alle fik den efterstræbte 30 km plade.

medens skikkelsen passerede forbi. Knold trykkede sig helt op til den klamme mur og turde næppe trække vejret. Han bemærkede, at skikkelsen opviklede en kobberledning, efterhånden som han gik frem. Så gik Knold videre ad den skumle gang, indtil han snublede over en genstand, som han med hænderne i mørket følte som en bombe. Det var altså en attentatmand, Knold havde mødt. I rasende fart rev han kobberledningen, som førte til den formodede bombe, over. Ikke for ingen ting havde han læst så mange romaner, at han vidste, at sådan en bombe ofte blev antændt ved en elektrisk gnist.

Gangen standsede nu brat, men op ad muren førte nogle jernttrin; behændig som en abe klatrede Knold op ad disse jernttrin. Meget højt op gik det, indtil han stod ved en gitterjerndør, som han forsigtig åbnede. Han stod i en meget stor sal, hvor der nok blev holdt møde. Det var åbenbart rigsdagssalen, så det var åbenbart meningen, at rigsdagen skulle sprænges i luften. Nu måtte Knold handle hurtigt. Lydløs som en kat listede Knold sig ud af salen uden at blive set.

På gaden fik han fat i en betjent, som han satte ind i situationen. Betjenten fik alarmeret et par andre betjente og et par rigsdagsbetjente, der i en fart løb ned til de få udgange, der var til Slotsholmens løngange. Beds som Knold og en rigsdagsbetjent stod og ventede ved den jernlem, hvor Knold var begyndt sin dramatiske vandring, kom en blåkitlet person sindigt gående ud fra lemmen, stadig opviklende kobberledning. Knold var klar over, at det var attentatmanden fra før.

Da rigsdagsbetjenten så den blåkitlede, hilste han hjerteligt på ham: »Goddag installatør Jensen, hvad laver du nede i det underjordiske?« Den blåkitlede svarede: »Nåh, jeg er ved at ordne ledningen til det elektriske luftfornylses-system i rigsdagssalen. Forøvrigt tror jeg, jeg var ved at blive utilpas nede i dybet. Det kneb med at trække vejret. Bedre blev det ikke, at jeg på vejen dernede mødte en kat eller hund, i alt fald var der noget, som åndede ved siden af mig i mørket.« !!!

Peter Tini.

Nyt fra JUBILÆUMS-JAMBOREEN

JUBILÆUMS-JAMBOREEN

Ovenstående mærke vil i 1957 blive båret af mange tusinde lejr-deltagere i Jubilæums-Jamboreen, Indabaen og Rover-Moot, og det forestiller Tudorrosen (området har oprindeligt været kongeligt jagtområde) og spejderliljen. Årstallet 1857 fortæller B.-P.'s fødselsår, og i 1907 fandt den første spejderlejr sted på Brownsea Island.

Vi vil her i Spejdernes Magasin anvende mærket hver gang vi er i stand til at fortælle nye enkeltheder om den forestående store begivenhed. Vi kan regne med, at et ret stort antal danske spejdere vil kunne få mulighed for at deltage, og så snart der kan oplyses nærmere om pris og deltagerantal, skal det fremkomme her i Magasinet.

De første møder om lejren har forlængst været afholdt, og fra disse foreligger der nogle oplysninger fra **Ken Stevens**, der er Jubilæums-Jamboreens organisator. — Han fortalte, at Jamboreen ville blive på ca. 1/3 af Sutton Coldfield (48.000 indbyggere), og at de fleste af lejrens indbyggere ville være under 18 år.

Indenfor lejrområdet vil der blive en opvisningsplads, kirker, et postkontor, flere udstillinger, en presse-lejr med hjælpemidler til radio- og T.V.-udsendelser. Endvidere kunne det oplyses, at man regnede med, at der **daglig** ville blive brugt 20.000 brød, 10.000 gallons mælk og 500.000 gallons vand. (1 gallon = 4,54 l). Der forventes over 1.000.000 besøgende i de 12 dage lejren varer, og der er planlagt en arena med overdækkede tilskuerpladser til 10.000 tilskuere.

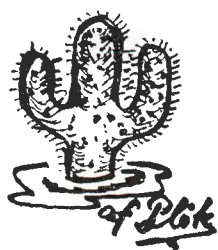
Spejdere har allerede været i arbejde med at fjerne sten fra det område i Sutton Park, der skal bruges til opvisningsplads.

To rovere fra det sydlige Rhodesia har planer om snart at starte en vandring til Sutton Park. De har planlagt deres rute gennem Tanganyika, Kenya, Uganda, Ægypten, Italien, Frankrig og derfra til England.

25 spejdere fra Australien har på vej fra den 8. Verdens-Jamboree i Canada rejst rundt i England og Skotland. Herunder besøgte de Sutton Park og lå i lejr her.

Her har du Ryekol. Vil du være med her i påsken? Tilmeldelsesblanket til primitivt kursus får du hos din TF.

KAKTUS-patruljen

Kaktuspatruljen startes

Der var halvmørkt i værelset, for det var midt i januar, og klokken var kun lidt i syv morgen. Men patruljeassistent Stubbe var allerede vågen og lå kun og ventede på, at uret skulle begynde sin »morgensang« — og idag glædede han sig til den, for det var søndag, og de skulle på tur.

Men det var ikke nogen almindelig søndagstur for Stubbe — næ, det var søndag den 15. januar 1956, og idag skulle Kaktuspatruljen startes, og han skulle udnævnes til patruljefører. Og hvilke planer der fo'r

gennem hans hoved, for Kaktuspatruljen skulle selvfølgelig blive troppens bedste patrulje.

Pludselig begyndte uret at danse can-can på blik-tallerkenen, som Stubbe havde anbragt det på af frygt for at sove over sig, da han ikke var vant til at skulle vågne selv. Mor plejede jo at kalde på ham. Men det fik kun lov at tage nogle enkelte trin, så blev det afbrudt, og Stubbe stod allerede på hovedet i vaskekummen, så sæbeskummet sprøjtede til alle sider. Han prustede som en flodhest, der vasker støvet af sig i en af sydens floder, og snart var han klar til at hoppe i uniformen.

Han skyndte sig ned for at tage morgenmad. Han listede rundt for ikke at vække forældrene — det var jo søndag, og selvfølgelig kunne han selv klare den — man er vel spejder!

Snart var madpakken smurt, og han skulle lige til at springe ud af døren, da telefonen satte i med en kimen, så hele familien måtte være blevet vækket. Stubbe fo'r ind og tog den. Det var Trip, hans pf., der ville sikre sig, at Stubbe huskede paraplyen. »Paraplyen?!« udbrød Stubbe undrende — han troede først, at Trip gjorde nar, da det pludselig slog ned i

ham, at hver patrulje skulle stille med paraply på toppen af Rundetårn. »Jo, selvfølgelig har jeg husket den — nu du si'r det altså — tak for det.« Og med disse ord afbrød han telefonen, og lidt efter spurtede han afsted i uniform og med paraply mod det sted, hvor patruljen skulle mødes.

Klokken halv ni var alle 7 mødt op, og man begav sig mod Rundetårn med patruljestander og paraply i spidsen. Det virkede lidt underligt at gå rundt med opslået paraply i tørvejr — men hvad, det måtte de andre patruljer jo også.

Efter et mægtigt byløb med mange morsomme opgaver nåede patruljerne ved at følge en pusleopgave ud til en af omegnens skove, hvor troppen og flokken skulle mødes. Tropsføreren talte om de mange gode spejdere, troppen nu talte, og at vi idag yderligere ville få 5 ulve op, og vi gamle spejdere i troppen måtte være gode eksempler for de nye, »og vi kan idag glæde os over at have nået målet: 4 patruljer, for vi danner idag den fjerde«. Derpå blev Stubbe kaldt frem og udnævnt til pf. Så blev Plys, Krølle og

Spurt overflyttet til den nye patrulje. De havde ved sidste pm. taget afsked med deres patrulje. Og efter den højtidelige ulveoprykning, hvor ulvene skiftede ham, og som »mennesker« blev afhentet af deres nye pfer, talte Kaktuspatruljen yderligere 2 medlemmer, der på patruljens første tur skulle døbes og have spejdersnavne. Det var en stor dag for Stubbe, der nu drog hjem med sin nye patrulje.

Og fremover vil vi kigge i Kaktuspatruljens dagbog for at se, hvad de oplever, hvordan det vil gå vore 6 venner i den nystartede patrulje.

På gensyn.

Pløk.

SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

UDENLANDSKE LEJRE

Der foreligger traditionen tro igen i år indbydelse til udenlandske lejre. Der er både fra fjernt beliggende lande og fra vore nabolande. Listen over indbydelserne ser således ud:

Japan: Den 4. nationale Jamboree fra 1. august til 8. august ved Karuizawa.

Glimt fra jamboreen: Ungarske spejdere i eksil.

Sverige: KFUM's Scoutförbund afholder fra den 3. til 13. august korpslejr på Gålö i Skærgården 30 km SSØ for Stockholm. Lejrkontingent 45 sv. kr. De svenske baner giver 50 % reduktion for personer under 20 år og 25 % for personer over 20 år.

Skotland: 6. skotske internationale patrulje jamborette ved Blair Atholl fra 23. juli til 3. august samt indtil 2 ugers indkvartering om ønskes. Lejrkontingent er £ 3.0.0

England: 1) Sandringham internationale Scout Camp fra 11. til 18. august på den engelske dronnings gods Sandringham. Intet lejrkontingent. En patrulje er indbudt.

2) Essex internationale Scout Camp fra 11. til 18. august. Heller ikke her er der noget lejrkontingent, og der er indbudt en patrulje.

Norge: Norsk Spejdergutt-For-

bund afholder landslejr på Bømoen i Voss i tiden 1. til 9. august. Det bliver en slags jubilæumslejr, idet det er den 10. landslejr Norsk Spejdergutt-Forbund arrangerer. Der vil snarest fremkomme oplysninger om prisen for deltagelse.

For en ordens skyld gøres der opmærksom på, at der naturligvis kun kan blive tale om hele troppe eller patruljers deltagelse. Der bliver altså ikke mulighed for at sende sammenflikkede hold af sted af enkeltdeeltagere.

Er I interesserede fra en patrulje eller trop side, så skriv om det til korpskontoret, men snart. Der er altid en del at skulle ordne med udenlandsrejser, så derfor må man være i god tid. Selve rejsearrangementet overlades de enkelte troppe.

FREMLYSNING

Ulvehue med navnet Panther fundet i Dyrehaven søndag den 18. december.

Henvendelse GO. 1653 u.

PENNEVEN

»Jeg fik for nogen tid siden adresser på en amerikansk og en engelsk spejder gennem fællesudvalget. Jeg har fået forbindelse med de to udenlandske spejdere for længe siden og korresponderer stadig med dem.

Det går bedst med den amerikanske spejder. Jeg har modtaget mange interessante breve fra ham, og han har desuden sendt en del billeder, amerikanske spejderblade m. m. For ikke så længe siden fik jeg pludselig besøg af to af hans venner, som var en tur i Danmark, og vi fik en længere sludder på engelsk«

Leif i Kolding har, som det fremgår af hans brev til os, haft stor fornøjelse af sine pennevenner. Måske har du ved at læse det fået lyst til at prøve? Vi har på lager adresser fra Holland, Schweiz, USA og New Guinea. Skriv til:

Danske spejderes fællesudvalg.
Postbox 44.
København K.

Spørg mig ikke!
Han har sikkert
et eller andet
flot norsk navn
for det!

SKILØB (fortsat fra side 33)

de med skiene på en bakke, der næsten ikke er nogen bakke. Og de fleste, der øver sig på hjemmelavede hop, har langtfra den fornødne sikkerhed i almindeligt skiløb, og det har haft adskillige hjerterystelser og brækkede arme og ben til følge.

Skihopp har ikke mere med skiløb at gøre, end udspring fra en vippe har med svømning at gøre. Det er akrobatik på ski. Hvis man endelig vil dyrke skihopp, så bør man melde sig ind i en af de klubber, der er tilknyttet de få kunstige hopbakker, som findes her i landet, og hvor der også findes instruktører.

SKI-KULTUR

Ved hjemkomst — eller under frokostpause ude i terrænet — bør sneen stryges af glidefladerne og ovenpå. Efter dagens skiløb bindes skiene sammen under de svajede spidser og så nær bagenderne som muligt og med en tændstikæske eller dertil fabrikeret træklods mellem glidefladerne lige under tåjernene. Stil skiene indendørs for natten og på spidserne; så driver vandet af, og skienes egen vægt hjælper med til at holde spidsbøjningen i form.

Lad være med at plante skiene i en snedrive uden for huset natten over; det har de ikke godt af i en frostnat. Den væde, som trods alt er opsuget i træet — om ikke gennem glidefladerne, så ovenfra — vil fryse og sprænge træets fibre, hvilket bevirker, at limede (spitkein) ski vil »sprede fingrene«. Det er synd for et par gode ski at behandle dem så skødesløst.

For sommeren bør skiene anbringes i en kælder tørt og køligt. Lad være med bare at binde dem sammen og smide dem op på loftet. Den omsorgsfulde ejer af et eller flere par ski indretter sig en ski-stald således, at skiene kan sættes i spænd hver for sig op ad en væg, bøjet over en træklods, så at de kommer til at ligne en svajrygget gymnast op ad en ribbe.

Thorkel Vøgg.

HYTTE udlejes:

1. Fredensborg trop meddeler, at deres tropshus, som blev omtalt i oktober nummeret af Spejdernes Magasin, kan udlejes. Henvendelse herom sker til: Poul Andersen, Jernbanegade 36, Fredensborg.

NYE DAVDE TIL TÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

7. Odense - Odins trop
PA Mogens Muff
PA Knud Simonsen
SM Lars Hofmann
1. Fredensborg trop
SM Poul Andersen
SM Bent Wistrøm
SM Knud Petersen

RIDDERE

- Falkoner-spejderne
PF Erik Buchardt
PF Hans Jacob Bang
7. Odense - Odins trop
PA Mogens Muff
PA Knud Simonsen

VÆBDERE

7. Odense - Odins trop
PA Ole Olsen
Bo Busk Rasmussen
PA Ole Jensen
PA Johan Rasmussen
Finn Hansen
John Hjernø Jeppesen
PF Thure Krarup

3. KL. BØR

1. Grøndalsvænge trop
SM Jørgen Hyren
Oberst Læssøe trop
SM Kaj Anker Nielsen

A VANDRINGER

- 100 km
10. Aarhus trop
PF Poul Erik Schmidt
PA Egon Kraul
1. Køge trop
Arne Jensen
John Larsen
John Jensen
Leif Rasmussen
Bent Larsen
Ib Morten Larsen
Hans Bruno Nielsen
Claus Steen Hansen
Erik Bay Hansen
Mogens Gall
Hans Chr. Jensen

7. Odense - Odins trop
PF Palle Kristensen
PF Lars Jakobsen
PA Knud Simonsen
90 km

7. Odense - Odins trop
Peter Rambusch
75 km

10. Aarhus trop
PF Frits Karup Pedersen
PA Niels Chr. Kirkegaard
60 km

- Pionertroppen
PF Jørgen Mørkholm
PA Jesper Lindskov
Hansen

- Niels Erik Kjeldsen
Jørn Jensen
7. Odense - Odins trop
PF Hans B. Lund
PA Ole Olsen

1. Grøndalsvænge trop
SM Jørgen Hyren

1. Gelsted trop
Kurt Birger Skov
Jørgen Rasmussen
Bent Aage Hougaard
Sorgenfri
Jens Rønholt Hansen

BLEV *Din* TROP NÆVNT DENNE GANG?

HYLKEDAM
byder også til
primitivt kursus.
Har du taget mod
indbydelsen?

TROPPENE I SVENDBORG

havde i dagene før jul arrangeret en tombola af usædvanligt format på byens torv.

Tombolaen havde 5000 gevinster til en værdi af 7000 kr., deriblandt gæs, ænder, koteletter og rødvin, altså varer der var særlig eftertragtede op til jul.

Overskuddet gik til Spejderborgen, hvor lokalerne lige er sat i stand.

Jokke

har med stor interesse læst artiklerne om skiløb, og han har også forsøgt sig i den ædle skisport. Endnu har han dog ikke — siger han selv — fundet ud af, hvor bremserne sidder på sådan nogle slingrebædder.

UDSALG

KORT over Dyrehaven 0,10		B-P billeder 25 x 32 cm 0,25		ULVEPOST og SPEJDERPOST 0,48		
SPEJDERBILLEDER		i lidt skrammede rammer 3,85-5,85		MORSE-apparater - kun få stk. 5,85		
EENMANDS-SPADER nye, med fejl 2,85	BETRÆK til ovale Billy-can 0,85	LYS med spejderlilje 0,38-0,48	LYSESTAGER træ m. lilje 0,98	SPADER rest - brugte 1,85 0,85	SPEJDESRÆBE week-end størr. i etui 0,38	PLASTIC-ÆSKE 55 x 40 cm 0,18
SPECIELT STRØMPETILBUD!		PERLON-STRØMPER, 2. sortering både drapfarvede spejder- og sorte ulvestrømper ÷ 20 % Ulvestrømper sorte 1/1 uld størr. 5 0,85 Khaki strømper, heluldne, voksne størr. 6—7 1,85 størr. 8—9 3,85				
<i>Frasorterede</i>		STAVLYGTER FELTFLASKER LEJRLYGTER <i>billige priser</i>		Spejderliljer til forskærme 0,48 forniklet 0,98		
Hele vort restlager af VINDTØJ bortsælges i 6 serier 8,50 - 12,50 18,50 - 24,50 - 28,50 - 38,50		SVÆRE SKO Restpar og udgåede modeller BØRNESTØRRELSER 24,50 - 29.50 - 34,50 Til voksne: prima randsyede OXFORD-SKO 48,50		ULDTÆPPER - AUTOTÆPPER PLAIDS ensfarvede og ternede før priser indtil 64,00 NU 19,85		
KHAKI-skjorter 9,85 og poplin 19,85		Fodbolde - prima håndsyede før ca. 50 kr. NU 29,50		LIVREMME plastic og læder 0,85 - 2,85 - 4,85		Soveposer gråt 1/1 uld tæppestof »Elefantben« 14,85
REST af voksne frakker og drenge-trench-coat 39,50		HÅNDBOLDSTØVLER før 17.75 — 19.15 NU 9,85		Omrulninger dobb. lærred m. gummi 9,85		
SPEJDERKNICKERS		leveret i en lidt for mørk farve — sælges 10 KR. under prisen		—▶ SAS ◀— SPISESÆT AF PLASTIC en stor, flad tallerken, 1 lille, flad tallerken og 1 bæger (sælges kun samlet) pr. sæt 0,78		
„Det levende kort“ en glimrende instruktion i kortbrug. Før 6,50 NU 2,00		SLIPS Ensfarv. mørkeblå silkeslips 2,85 Ternet »Viyella« 3,85				
GAMACHER - webbing brugte — reparerede — rensede 1,85-2,85		WEBBING-bæltetasker 1,85		BATTLEDRESSBLUSER, khaki brugte — lille restparti stk. 6,85		

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Red.: Kommuneleærer
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg
Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sørg

NØRRE FARIMAGSGADE 39
København K, telf. Palæ 4526
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Ålborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370
Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 18
Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Frydendalsvej 32, København V
Telefon VE 3666
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12
Begge blades ekspedition:
Korpskontoret